

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobkyně: **Mgr. L. M.**, narozené ...
trvalým pobytem S. 445, J. – H. P.
zastoupena JUDr. Jaroslavou Ježkovou, advokátkou
se sídlem Nová Paka, K. J. Erbena 1266, PSČ 509 01

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Praha 1, Těšnov 17, PSČ 117 05

za účasti: **Ing. S. H.**
v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. září 2016, č. j.: 47806/2016-MZE-15110

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. září 2016, č. j.: 47806/2016-MZE-15110, se zrušuje v části výroku označeném A. a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 26.224,-Kč rukám JUDr. Jaroslavy Ježkové, advokátky se sídlem Nová Paka, K. J. Erbena 1266, PSČ 509 01, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaným rozhodnutím ze dne 16. září 2016, č. j.: 47806/2016-MZE-15110, žalovaný změnil výrokovou část rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále i jen „*správní orgán*“), ze dne 21. 10. 2015, č. j. 19737/ZP/2015-25, ve znění: „*Povrchové vody na pozemcích p. č. x a p. č. x v katastrálním území x a) v úseku od pramenního vývěru na pozemku p. č. x v k. ú. x po zemní val na pozemku p. č. x v k. ú. x (levá strana údolí), nejsou vodním tokem*“, takto: „**Povrchové vody na pozemcích parc. č. x, x a x v katastrálním území x a) v úseku od pramenního vývěru na pozemku parc. č. x v k. ú. x po zaústění do vodního toku, IDVT 14001470 (na pozemku parc. č. x v k. ú. x - levá strana údolí - strž), jsou vodním tokem.**“ Dále vypustil část výroku, v němž byl státní podnik Povodí Labe označen za účastníka řízení dle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve zbylé části bylo prvoinstanční správní rozhodnutí potvrzeno. Právě změněný výrok žalovaného rozhodnutí, označený písmenem A., byl napaden žalobou, kterou podala s datem dne 14. 11. 2016 Mgr. P. S., bytem J., N. M., D. 230. Ta však následně nemovitosti, jichž se žalobou napadené rozhodnutí týká, darovala Mgr. L. M., která v důsledku toho a na základě rozhodnutí nadepsaného krajského soudu ze dne 19. 10. 2018, č. j. 30 A 163/2016-186, nastoupila na místo původní žalobkyně. A to v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2018, č. j. 7 As 92/2018-26, o němž bude ještě dále zmínka. Na pozici původní žalobkyně tedy došlo v průběhu přezkumného soudního řízení k záměně, nicméně Mgr. L. M. setrvala na již podané žalobě v celém rozsahu. Bude-li proto dále uváděno, že „*žalobkyně*“ podala, vytýkala, namítala atd. v dané věci to či ono, bude se fakticky jednat o projev žalobkyně Mgr. L. M., byť by jej učinila ještě Mgr. P. S..

I. Obsah žaloby

2. Žalobkyně žalovanému rozhodnutí vytýkala, že bylo vydáno na základě nedostatečných skutkových zjištění a nesprávné aplikace právních norem. Žalovaný podle ní sice vycházel „*z úvahy krajského úřadu uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to, že v úseku od pramenního vývěru na pozemku p. č. x v k. ú. x po vyústění zatrubněné části na hranici pozemků p. č. x a x v k. ú. x (pomístně nazváno „pod vrbou“)* protéká voda přechodně zakrytými úseky, tj. kovovým potrubím propojující pramenní vývěr se sklepem, sklepním prostorem a potrubím o profilu cca 100 mm a délky cca 24 m; je zde zajištěn celoroční průtok a pohyb vody je vlastním spádem. Dále sdílí názor s tím, že voda od místa „*pod vrbou*“ po zemní val (pozemek parc. č. x, k.ú. x) je vedena otevřeným korytem, a že voda nacházející se na těchto pozemcích má statut vod povrchových“.
3. Podle žalobkyně zachycuje zdroj vody na parc. č. x mělkou podpovrchovou zvodeň. Zdroj má charakter mělké šachtové studny, v žádném případě se nejedná o zachycený pramenní vývěr. Hladina vody ve studni je uměle drénovaná přepadem se zatrubněným odtokem (drénem). Ale i bez tohoto snižování zde hladina podzemní vody nedosahuje povrchu a tudíž nemůže vyvěrat na povrch a měnit se ve vodu povrchovou, ale odtékala by podpovrchovými cestami a postupně vyvěrala níže po svahu. Vzhledem k morfologii je zřejmé, že i před částečným zarovnáním úžlabí deprese na částech pozemků parc. č. x a parc. č. x navážkou nemohlo vzniknout na těchto pozemcích koryto bez lidského zásahu, ve kterém by mohl proudit vodní tok. Bez lidského zásahu do těchto pozemků

by tak k odvodňování mělkého podpovrchového odtoku do povrchového toku docházelo s největší pravděpodobností až ve strži na pozemku parc. č. x.

4. S odkazem na § 2 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), žalobkyně poukazovala na to, že voda ve studni na parc. č. x je zcela jednoznačně vodou podzemní. Podzemními vodami jsou totiž vody přirozeně se vyskytující pod zemským povrchem v pásnu nasycení v přímém styku s horninami; za podzemní vody se považují též vody protékající podzemními drenážními systémy a vody ve studních.
5. Z daného zdroje, bez toho, že by vyvěrala na zemský povrch a změnila se na vodu povrchovou, voda proudí podzemním drenážním systémem, ze kterého vyvěrá při jižním okraji pozemku parc. č. x (pomístně nazváno „pod vrbou“). Vodu proudící tímto podzemním drenážním systémem na pozemcích parc. č. x a parc. č. x od studny až po její vývěr v místě „pod vrbou“ je tak nutno považovat v souladu s vodním zákonem za vodu podzemní.
6. Vodní zákon definuje vodní tok v § 43 odst. 1 tak, že: *„Vodní toky jsou povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převažující část roku, a to včetně vod v nich uměle vzdutých. Jejich součástí jsou i vody ve slepých ramenech a v úsecích přechodně tekoucích přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky.“*
7. Z této definice a výše uvedeného je zcela jednoznačné, že v uvedeném úseku od studny na parc. č. x po její výtok z drenáže v místě „pod vrbou“ se nejedná o vodu povrchovou, která přechodně teče zakrytým úsekem, a proto se nemůže jednat ani o vodní tok.
8. Drenážní systém je umístěn pod úrovní původního neupraveného terénu, a proto i po úplném odstranění navážky by se jednalo o podzemní vodu (tedy bez ohledu na provedené terénní úpravy). Žalobkyně dodala, že o existenci studny na parc. č. x svědčí výpis z pozemkové knihy týkající se domu čp. x kovárna ve x, který je založen ve spise žalovaného, a dále smlouva trhová ze dne 15. 3. 1913, uzavřená mezi F. a F. S. a J. a A. R. (právními předchůdci žalobkyně), ve které se hovoří o služebnosti čerpání vody ze studně na dvoře usedlosti. Tyto listiny a vyjádření hydrologa RNDr. M. B. č. 1197/2000 ze dne 29. 6. 2016 mají podle žalobkyně potvrdit správnost jejího tvrzení.
9. Žalobkyně uzavřela žalobu s tím, že se v uvedeném úseku nejedná o vodu povrchovou, která přechodně teče zakrytým úsekem, a proto se nemůže jednat ani o vodní tok.
10. V dodatku žaloby ze dne 21. 3. 2017, v reakci na vyjádření žalovaného k ní, žalobkyně poznamenala, že rovněž Hydrogeologické posouzení RNDr. M. P. ze dne 1. 3. 2017 prokazuje její tvrzení. Upravila přitom původní žalobní petit v tom smyslu, aby bylo žalované rozhodnutí zrušeno. Zároveň informovala krajský soud o tom, že v průběhu soudního přezkumného řízení převedla své nemovitosti v kat. území x, jichž se daná věc týká, do vlastnictví Mgr. L. M. a že tedy došlo na jejím místě k procesnímu nástupnictví.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 20. 12. 2016. Předně uvedl, že se žalobkyně domáhá změny žalovaného rozhodnutí v tom smyslu, že všechny předmětné vody jsou vodami podzemními, nikoliv vodním tokem, ačkoliv podle ustanovení § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), se lze domáhat žalobou pouze zrušení rozhodnutí správního orgánu, případně vyslovení jeho nicotnosti.

Správní soud přitom nemůže napadené rozhodnutí zrušit, neboť to žalobkyně výslovně nenavrhuje, a nemůže je ani k jejímu návrhu změnit, protože k tomu není ze zákona oprávněn. Vzhledem k tomu, že k datu tohoto vyjádření uběhla i lhůta pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s.ř.s., vyjádřil žalovaný přesvědčení, že již nepřichází v úvahu ani změna žalobního návrhu – petitu.

12. Bez ohledu na to má žalovaný žalobu za nedůvodnou, a to z následujících důvodů:

„Žalobkyně namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí výlučně na základě svého přesvědčení o charakteru předmětných vod jako vod podzemních, když zdůrazňuje, že bez lidských zásahů by se jednalo nepochybně o vody podzemní. Žalovaný správní orgán se s tímto závěrem neztotožňuje, když na základě provedeného místního šetření a po zhodnocení všech dalších dostupných podkladů zhodnotil, že pramenní vývěr na pozemku p. č. x v k. ú. x představuje zdroj vody, která pak teče vlastním spádem trvale či po převažující část roku v úseku zakrytém, otevřeném i přechodně tekoucím přirozenými dutinami pod zemským povrchem, je možné pokládat tuto vodu za vodní tok ve smyslu vodního zákona.

Ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona nebrání tomu, aby za vodní toky byly považovány rovněž útvary nacházející se v místě, kde byly hydrologické poměry ovlivněny lidskou činností, a to bez ohledu na rozsah takového zásahu. Argument žalobkyně ohledně existence lidských zásahů, tak nemůže popřít tu skutečnost, že v současné době byl v předmětné vodní lokalitě vodní tok potvrzen. Pro úplnost lze podotknout, že v průběhu řízení nebyla namítána jeho neexistence po převážnou část roku a z místních šetření konaných v různých ročních obdobích lze mít tuto skutečnost za prokázanou.“

13. Vzhledem k uvedenému žalovaný navrhuje žalobu odmítnout jako nepřípustnou, případně v celém rozsahu zamítnout pro její nedůvodnost.

III. Replika žalobkyně a vyjádření osoby zúčastněné na řízení

14. Dne 28. 12. 2017 obdržel krajský soud od žalobkyně znalecký posudek zpracovaný znalcem Ing. P. P., a to za účelem jeho užití jako podkladu ke správní žalobě. Tento znalecký posudek byl obratem zaslán osobě zúčastněné na řízení. Dlužno však poznamenat, že uvedený znalecký posudek je ze dne 11. 12. 2017 a tudíž ani nemohl být podkladem žalovaného rozhodnutí. Krajským soudem byl proto vnímán jako podání směřující k dokreslení již uplatněných žalobních námitek, nikoliv jako nějaké další, nové žalobní námítka, což by ani nebylo možné vzhledem ke lhůtě dvou měsíců pro podání žaloby od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalobkyni. Jak ostatně vyplývá z dalšího, tento znalecký posudek neměl na rozhodnutí ve věci žádný vliv, což samozřejmě nevylučuje jeho užití v některém z dalších řízení.

15. Totéž lze pak říci i o následném vyjádření se osoby zúčastněné na řízení k uvedenému znaleckému posudku, jakož i o dalších podkladech – listinách, které zaslala krajskému soudu do datové schránky dne 8. 1. 2018. Rovněž ty totiž byly pro rozhodnutí ve věci irelevantní, neboť ke zrušení rozhodnutí žalovaného došlo pro jeho nezákonnost a vady řízení.

IV. Jednání krajského soudu

16. Krajský soud projednal žalobu dne 9. 1. 2018. Účastníci řízení při něm setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Zástupce žalobkyně trval na tom, že se na pozemku parc. č. x nachází studna nikoliv vývěr. V této souvislosti odkazoval zejména na smlouvy

občanskoprávní povahy z let 1909 až 1913 či rozhodnutí o vyměření notářských poplatků z roku 1979. Zdůraznil, že jak právní předchůdci, tak žalobkyně, považovali vždy předmětný vodní zdroj za studnu. Za zásadní pak měl to, že pokud dojde k uzavření odběru ze studny do polozapuštěného sklepa, dochází ke zvýšení hladiny vody ve studni cca o 15-20 cm, avšak k povrchovému odtoku vody nedochází. Co se týče znaleckého posudku Ing. V., poznamenal, že tento posudek byl vypracován na základě zadání osoby zúčastněné na řízení, přičemž jmenovaný studnu ani další objekty nešetřil, neprováděl zde vlastní zjištění. Všichni další odborníci, a to RNDr. B., RNDr. S., RNDr. P. a Ing. P., došli k závěru, že na parcele x se vodní tok nenachází. Obdobně tak konstatoval vodoprávní úřad Městského úřadu Jičín, prvoinstanční správní orgán - krajský úřad i Povodí Labe, a.s. RNDr. S. při místním šetření dne 4. 11. 2016 zjistil, že na pozemku parc. č. x se žádné povrchové vody nenacházejí, podzemní voda je jímána kopanou studní, mezi sklepem a parcelou č. x byly zastiženy přírory podzemní vody. Podzemní voda je drénována kopanou studní pod úroňovým objektem sklepa a podzemní drenáží mezi sklepem a parcelou x. Dle názoru této osoby povrchový tok vzniká až na vyústění drenáže na hranici s parcelním číslem x. Voda vytékající tedy od studně do prostoru tzv. „*pod vrbou*“ je vodou podzemní. Vyjádření hydrogeologa RNDr. B. zřetelně stanoví, že hladina podzemní vody nedosahuje povrchu, tudíž nemůže vyvěrat na povrch a měnit se na vodu povrchovou. Proto vodu proudící podzemním drenážním systémem na pozemcích parc. č. x a parc. č. x od studny, až po místo označené „*pod vrbou*“, považuje za vodu podzemní, a tudíž se nemůže jednat o vodní tok. Hydrologické posouzení RNDr. P. konstatuje, že označení „*studánka*“ je označení, které vychází ze zvyklostí. Zdroj vody na pozemku parc. č. x studánkou není, neboť je klasickou zděnou šachtovou studní z kamene.

17. K předmětnému drenážnímu potrubí zástupce žalobkyně uvedl, že bylo položeno někdy po roce 2000 z důvodu ochrany nemovitosti před škodlivými účinky podzemní vody a částečně i povrchovými vodami, neboť do tohoto potrubí byla odvedena voda ze střešních svodů. K postupu žalovaného poznamenal, že „*ministr zemědělství učinil jednoznačný závěr, že má být skutkový stav zjištěn řádně bez důvodných pochybností. Toto však učiněno nebylo, neboť v prvním případě pověřený pracovník ministerstva nevyzval všechny účastníky, aby byli přítomni místnímu šetření. Po pokynu ministra zemědělství v zásadě neprovedl další zjištění skutkového stavu, vycházel pouze ze zjištění Ing. V., který zde nebyl a v zásadě toto vyjádření převzal.*“ V uvedeném spatřoval porušení zásady legitimního očekávání i zásady dobré správy.
18. Pověřený pracovník žalovaného odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí a na své vyjádření k žalobě ze dne 20. 12. 2016. Dodal, že znalecké posudky, ani další podklady obstarané po vydání napadeného rozhodnutí, nemůže krajský soud v daném přezkumném řízení jakkoliv zohlednit a přihlédnout k nim.
19. Osoba zúčastněná na řízení se rovněž odkázala na svá dosavadní vyjádření a doklady, jež dosud k věci předložila. K dotazu soudu jak se jí dotkne závěr, zda se v daném případě jedná o vodní tok nebo o podzemní vody uvedla, že pozemek parc. č. x převzala od svých právních předchůdců s tím, že se na něm nachází potok. Dále uvedla, že se v minulosti pokoušela u stavebního úřadu iniciovat šetření ohledně nedovolených terénních úprav v předmětném území, nápravy se ale nedočkala. Proto nechala vypracovat znalecký posudek od RNDr. V. a následně dne 15. 5. 2015 podala občanskoprávní žalobu u Okresního soudu v Jičíně.

20. V průběhu referátu podstatných okolností dané věci soud, účastníci řízení a osoba zúčastněná na řízení prošli fotodokumentaci pořízenou žalovaným v průběhu jeho místního šetření.
21. Zástupce žalobkyně v závěrečném návrhu zdůraznil, že se na pozemku parc. č. x nachází studna. Žalovaný podle něj nezjistil v úplnosti skutkový stav a nesprávně zhodnotil důkazy, které měl k dispozici ještě před vydáním rozhodnutí. Učinil chybné právní závěry, když se vůbec nezabýval jednotlivými pojmovými body institutu vodního toku a povrchových vod, jak jsou vymezeny zákonem.
22. Dle názoru žalovaného dojde k dalším správním či soudním řízením bez ohledu na to, zda vodoteč bude považována za vodní tok či za podzemní vodu. Připomněl, že je nutno vycházet ze současného stavu, ale nelze opomenout případné nezákonné zásahy, ke kterým v minulosti v dané lokalitě došlo. Vyjádřil přesvědčení, že se v rozhodnutí dostatečně zabýval vymezením definičních znaků vodního toku a že žalobce změnil žalobní petit v tom směru, že navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, až po lhůtě pro podání žaloby, což dle jeho názoru není možné. Z tohoto důvodu navrhoval žalobu odmítnout.
23. Osoba zúčastněná na řízení závěrem navrhla žalobu zamítnout.

V. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu.

24. Jak je ze správního spisu zřejmé, počátek vodoprávního řízení, které bylo skončeno žalovaným rozhodnutím, je spojen s podáním osoby zúčastněné na řízení (Ing. S. H.) ze dne 23. 2. 2015, označeným jako *„Žádost o přezkoumání – posouzení Vodoprávního úřadu v Jičíně ve věci podmáčení pozemku x a nemovitosti na pozemku č. x v katastrálním území x vlivem terénních úprav a stavebních činností (2x zatrubnění, zasypaní původního koryta, drenáže, nové inženýrské sítě k RD čp. 10 a skladu náradí a včelstev, nevhodné úpravy svažitého terénu, vybudování septiku, zemního biofiltru a zasakovací studny s 15 m drenáží) provedených na pozemcích č. x a x v letech 2002 – 2012“*. V ní zároveň Ing. S. H. požádala o vydání rozhodnutí, zda se jedná v poukazovaném případě o vodní tok. Žádost byla doložena znaleckým posudkem a hydrogeologickým posouzením (viz správní spis č.l. 3). Krajský úřad Královéhradeckého kraje vyřídil tuto žádost dopisem ze dne 15. 6. 2015 s tím, že se na pozemcích parc. č. x a parc. č. x v k. ú. x vodní tok nenachází. Na základě pokynu žalovaného ze dne 13. 7. 2015, č.j. 39452/2015-MZE-15112, zahájil vodoprávní úřad Krajského úřadu Královéhradeckého kraje dne 22. 7. 2015 z moci úřední vodoprávní řízení, vedené *„ve věci pochybností o tom, zda na pozemcích p. č. x a p. č. x v katastrálním území x se nachází vodní tok ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 vodního zákona.“*
25. Po provedeném řízení vydal vodoprávní úřad Krajského úřadu Královéhradeckého kraje dne 21. 10. 2015 pod č.j. 19737/ZP/2015-25 rozhodnutí, podle něhož *„povrchové vody na pozemcích p. č. x a p. č. x v katastrálním území x*
- a) v úseku od pramenního vývěru na pozemku p. č. x v k. ú. x po zemní val na pozemku p. č. x v k. ú. x (levá strana údolí)*
 - b) a v objektu označeného jako „dešťová kanalizace se zatrubněním a otevřeným úsekem“, nacházející se na pravé straně údolí na pozemcích p. č. p. č. x a p. č. x v k. ú. x nejsou vodním tokem.“*
26. Toto své rozhodnutí odůvodnil následujícím způsobem:

27. Předně popsal okolnosti zahájení vodoprávního řízení, jeho předmět, provedení ústního jednání, spojeného s místním šetřením dne 14. srpna 2015, jeho průběh, vyjádření účastníků řízení k věci, předložené odborné podklady vztahující se k předmětu řízení a na straně třetí a čtvrté nahoře prvoinstančního správního rozhodnutí shrnul podklady, z nich při rozhodování vycházel. Konstatoval, že požadavky paní Ing. S. H. o pochybnostech o vodním toku na pozemcích parc. č. x a parc. č. x v kat. území x lze rozdělit do dvou částí (úseků), a to:

a) na úsek předpokládaného vodního toku od pramenní jímky po hranu strže, resp. po zemní val, na pozemku p. č. x v k. ú. x, který je veden po levé straně údolí, a

b) druhý úsek předpokládaného vodního toku, označeného jako „*dešťová kanalizace se zatrubněným a otevřeným úsekem*“ nacházející se na pravé straně údolí pod severozápadním svahem.

28. Předmětem žaloby je úsek uvedený pod písm. a), proto bude další část tohoto rozsudku směřovat již jen právě k němu. Prvoinstanční správní orgán odůvodnil své závěry o tom, že v uvedeném úseku nejsou povrchové vody vodním tokem, následovně (dále upravené odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí):

29. Pokud se týká zákonného rámce, tak vodní zákon definuje vodní toky v ustanovení § 43 odst. 1 jako povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převažující část roku, a to včetně vod v nich uměle vzdutých. Jejich součástí jsou i vody ve slepých ramenech a v úsecích přechodně tekoucích přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky.

30. Pro vodní tok, jako masu (médiu) vody jsou zásadní tři ukazatele, které musí být naplněny. Musí se jednat o povrchovou vodu, která teče vlastním spádem a průtok musí být trvalý, nebo alespoň po převažující část roku. Tomu, aby povrchová voda byla vodním tokem, nebrání to, že přechodně protéká přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky. Za povrchové vody se podle ustanovení § 2 odst. 1 vodního zákona považují vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu; tento charakter neztrácejí, protékají-li přechodně zakrytými úseky, přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo v nadzemních vedeních.

31. Platná ČSN 75 0101 Vodní hospodářství - Základní terminologie, definuje vodní tok jako vodní útvar, pro který je charakteristický trvalý nebo občasný pohyb vody v korytě, který je napájen z vlastního povodí nebo jiného vodního toku. ČSN 75 0101 Vodní hospodářství – terminologie vodních toků, rozlišuje „*stálý vodní tok*“ tj. vodní tok, ve kterém voda proudí po větší část roku a „*občasný tok*“ tj. vodní tok, ve kterém voda proudí po menší část roku.

(-)

32. Sporným vodním tokem je odvodnění od pramenního vývěru umístěné na pozemku p. č. x v k. ú. x. V protokole z ústního jednání ze dne 14. 8. 2015 je tento odvod vody popsán takto:

Na místě samém bylo zjištěno, že na pozemku p. č. x v k. ú. x se nachází pramenní vývěr (jímka). Z pramenního vývěru odtéká voda potrubím délky cca 1,5 m do pískovcového sklepa, kde vytéká. Odtud odtéká přepadem a dále pod zemí potrubím profilu cca 100 mm délky cca cca 24 m podél přístavby rodinného domu č. p. x a vytéká před hranicí pozemků p. č. x a pozemku p. č. xv k. ú. x (pomístně nazváno „pod vrbou“). V daném místě odtéká otevřeným

korytem délky cca 2 m a šířky cca 15 cm k příčnému zemnímu valu, kterým dále prosakuje. Za tímto valem šířky cca 3 m volně vytéká do strže. V době konání místního šetření daným úsekem voda protékala.

Znalecký posudek č. 34/2014 tento úsek popisuje jako „úsek vodního toku dříve převedený v rámci terénních úprav na podzemní hlavní odvodňovací drenáž“. Tento podzemní hlavník navazuje na „malé přírodní koryto vodního toku. Koryto je erozně zahloubené pod okolní terén v malém zářezu přírodní povahy a dokládá jeho přírodě blízký stav nedotčený významnými terénními úpravami na sousedním pozemku. Směřuje k západu do nedaleké rokle. Dno koryta vodního toku je zahloubeno přibližně 04 m pod okolní terén“.

33. K trvalosti průtoku prvoinstanční správní orgán uvedl, že ten musí být zajištěn po převažující část roku a dodal, že spisová složka k dané věci neobsahuje žádné dlouhodobé měření průtoku, nicméně s ohledem na to, že se jedná o přepad z pramenní jímky a v den ústního jednání byl zaznamenán průtok, lze vycházet z důvodného předpokladu celoročního průtoku, nebo alespoň průtoku zajištěného po větší část roku. Tuto skutečnost podle něho potvrzuje i to, že v době ústního jednání bylo období tzv. sucha, které započalo přibližně již v polovině června. Přes toto suché období byl z pramenního vývěru zaznamenán průtok viditelný na fotografii zobrazující prostor sklepa (fotografie č. 9) a na fotografii č. 7, která dokumentuje průtok vody z vyústění zatrubněné části odvodnění od pramenní jímky pod vrbou.
34. Za takového stavu lze podle správního orgánu vycházet z předpokladu, že v daném úseku potrubí je zajištěn celoroční průtok. Tuto skutečnost podle něho ostatně přímo nevyvrací ani znalecký posudek Ing. V. č. 34/2014, byť se v určité jeho pasáži hovoří o tzv. občasném vodním toku. Trvalost průtoku nezpochybňoval ani státní podnik Povodí Labe, ani vlastnice pozemků p. č. x a p. č. x v k. ú. x.
35. Dále správní orgán konstatoval, že voda prokazatelně teče vlastním spádem, čímž naplněna i další podmínka vodního toku.
36. Poslední otázkou pro něho bylo posouzení existence vodního toku jako povrchové vody. Správní orgán přitom vycházel z ustanovení § 2 odst. 1 vodního zákona, podle kterého se za ně považují vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu, přičemž tento charakter neztrácejí, protékají-li přechodně zakrytými úseky, přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo v nadzemních vedeních.
37. Správní orgán konstatoval, že z pramenního vývěru odtéká voda kovovým podzemním potrubím délky cca 1,5 m do pískovcového sklepa, kde vytéká na dno sklepa. Odtud odtéká přepadem a dále pod zemí potrubím profilu cca 100 mm délky cca 24 m podél přístavby rodinného domu č. p. x a vytéká před hranicí pozemků p. č. x a pozemku p. č. x v k. ú. x, v místě nazvaném „pod vrbou“. V daném místě odtéká otevřeným korytem délky cca 2 m a šířky cca 15 cm k příčnému zemnímu valu, kterým dále prosakuje. Za tímto valem šířky cca 3 m vytéká do strže. Otevřené koryto délky cca 2 m je dostatečně v terénu znatelné a jeho existenci dokladuje i znalecký posudek Ing. V. č. 34/2014.
38. Paní Mgr. L. M. ve svém vyjádření ze dne 24. 8. 2015 tvrdí, že toto koryto upravila do podoby zaznamenané při ústním jednání dne 14. 8. 2015 paní Ing. H. s tím, že před touto úpravou mělo koryto charakter „sotva znatelné stružky“. Protože koryto v daném úseku popisuje i znalecký posudek Ing. V. č. 34/2014, měl správní orgán za prokázané, že

v daném místě se otevřené koryto nachází a že vody jím tekoucí jsou nepochybně povrchovými vodami, a to až k zemnímu příčnému valu.

39. Podle správního orgánu voda odtékající z pramenní jímky protéká přechodně zakrytými úseky, tj. kovovým potrubím, sklepním prostorem a následně potrubím o profilu cca 100 mm a délky cca 24 m s vyústěním do koryta v místě pod vrbou. K této situaci se vyjádřil v kontextu ustanovení § 2 odst. 1 vodního zákona, který připouští, vedle přechodného průtoku vody zakrytými úseky, vytvořenými lidskou činností i průtok přirozenými dutinami pod zemským povrchem.
40. Zároveň však konstatoval, že při ústním jednání dne 14. 8. 2015 byl na hranicích pozemků p. č. x a p. č. x v k. ú. x zaznamenán příčný val, kterým voda přitékající korytem od vrby prosakuje směrem do strže na pozemku p. č. x v k. ú. x. V době ústního jednání byl příčný val zatravněn a podle předložené fotodokumentace správní orgán dovozoval, že příčný val je tvořen směsí zeminy a patrně stavební suti. V době pořízení fotografie nebyl příčný val ještě zatravněn. Podle Mgr. S. H. příčný zemní val na pozemku č. x nebrání vodám v odtoku, neboť před tímto valem mizí pod povrchem bez jakéhokoliv zatrubnění.
41. Právě na tomto místě učinil správní orgán závěr, že vody si uchovávají statut vod povrchových, i když přechodně protékají přirozenými dutinami pod zemským povrchem. O takovou situaci se však podle správního orgánu v přezkoumávaném případě nejedná, neboť voda zemním valem a jeho horninovým podložím pouze prosakuje. Přirozená dutina v daném prostoru, kde by byl zachován vodní tok (médiu proudící vody), dokladována není. Z tohoto důvodu má voda v daném úseku podle správního orgánu charakter podzemní vody a nejedná se tak o vodní tok. Pro tento závěr bylo pro správní orgán zásadní východisko, podle něhož jsou vodní toky vzájemně navazující rozsáhlou sítí vodních toků, bez předpokladu přerušení linie vodního toku, jako povrchové vody (se zohledněním přechodných úseků, kdy vodní tok protéká přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky). V daném případě je však tato linie jednoznačně přerušena zemním valem na pozemku p. č. x v k. ú. x, pod kterým voda prosakuje do strže, kde vyvěrá na povrch a dále tvoří vodní tok, který je z tohoto místa evidován v CEVT.
42. Na základě této úvahy učinil prvoinstanční správní orgán závěr, že povrchové vody na pozemcích p. č. x a p. č. x v k. ú. x, v části od pramenního vývěru na pozemku p. č. x v k. ú. x po zemní val na pozemku p. č. x v témže katastrálním území, nejsou vodním tokem dle ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona.
43. Proti tomuto prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí podala odvolání Ing. S. H., nyní osoba zúčastněná na řízení. Žalobkyně se k tomuto odvolání vyjádřila podáním, které obdržel prvoinstanční správní orgán dne 23. 11. 2015. Na podporu svých tvrzení se v něm odkazovala na celou řadu posudků týkajících se vodních poměrů v místě (např. od RNDr. P., RNDr. P. či Ing. V.), přičemž situaci v místě doložila obsáhlou fotodokumentací (viz desky č.l. 29 ve správním spisu, obsahující svazek listin).
44. Žalovaný rozhodl o odvolání Ing. S. H. rozhodnutím ze dne 2. 2. 2016, č. j. 66842/2015-MZE-15110, to však bylo na základě podnětu žalobkyně zrušeno rozhodnutím ministra zemědělství ze dne 31. 5. 2016, č. j. 29706/2016-MZE-12151, a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání. Dne 10. 8. 2016 provedl žalovaný ve věci další ústní jednání spojené s místním šetřením, o němž byl sepsán protokol. Žalobkyně při něm

předložila 2 složky důkazů, včetně těch, podle nichž není na pozemcích parc. č. x a parc. č. x v kat. území x vodní tok. Znovu se tak dovolávala i „Vyjádření hydrologa k domnělému vodnímu toku na pozemcích parc. č. x, x a x k. ú. x“ ze dne 29. 6. 2016, vyhotoveného znalcem RNDr. M. B., a to s odbornou způsobilostí hydrogeologie, geologické práce – sanace, podle něhož na pozemcích parc. č. x a parc. č. x není vodní tok. Dlužno přitom z něho alespoň konstatovat (bude ještě zmiňován dále v souvislosti s odůvodněním žalovaného rozhodnutí), že podle něho je zdroj vody na pozemku parc. č. x šachtovou studnou zděnou z kamenů, z níž voda odtéká pod úrovní zemského povrchu do přilehlého sklípku a dále podzemní drenáží až do místa při jižním okraji pozemku parc. č. x, pomístně nazvaného „pod vrbou“, kde vyvěrá. Hladina podzemní vody v prostoru studny je tak uměle snižována přepadem. pro ověření skutečné neovlivněné úrovně hladiny podzemní vody v místě studny byl tento při rekognoskaci ucpán a následně sledován stav hladiny ve studni. Hladina vody postupně v průběhu cca 4 hodin nastoupala o 13 cm. Na této úrovni se ustálila a setrvala po další 4 hodiny. Po celkově 8 hodinách byl pokus ukončen, aniž by hladina dosáhla povrchu terénu. Znalec RNDr. M. B. považuje vodu ve studni za jednoznačně vodu podzemní, která sama nevyvěrá na zemský povrch a změnila se na vodu povrchovou až po průchodu podzemním drenážním systémem, ze kterého vyvěrá v místě „pod vrbou“. K věci se vyjádřili i další účastníci odvolacího řízení.

45. Poté žalovaný rozhodl znovu o odvolání Ing. S. H., a to žalovaným rozhodnutím ze dne 16. 9. 2016, č.j. 47806/2016-MZE-15110. Žalobkyně napadla toto rozhodnutí včas podanou žalobou, o níž rozhodl nadepsaný krajský soud rozsudkem ze dne 16. 1. 2018, č. j. 30 A 163/2016-152, ve znění opravného usnesení ze dne 15. 3. 2018, č. j. 30 A 163/2016-177. Žalovaný podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. V ní předně poukázal na to, že krajský soud ve výroku rozsudku označil nesprávné rozhodnutí (č. j. MMR-10660/2016-83/606 ze dne 26. 5. 2016 namísto č. j. 47806/2016-MZE-15110 ze dne 16. 9. 2016). Dále namítal, že krajský soud neměl přistoupit ke zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť žalobkyně v žalobě navrhovala pouze změnu rozhodnutí a návrh na zrušení rozhodnutí formulovala až po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Zastal přitom názor, že se ve svém rozhodnutí s existencí koryta vodního toku vypořádal dostatečně. V tomto ohledu odkázal na dodatek č. 1 ke znaleckému posudku ze dne 5. 11. 2015, č. 34/2014, zpracovaný Ing. L. V. a na závěry místního šetření provedeného dne 20. 1. 2016, kdy byl patrný průtok vody zemním valem, přestože delší dobu trvaly teploty pod bodem mrazu. Doložený průtok ve výši 2,5 l/min ve velmi suchém období a viditelný průtok v období mrazivém je třeba považovat podle žalovaného za významný doklad o existenci vodního toku. V posuzovaném případě se nemůže jednat o podzemní vody, neboť voda protékající zemním valem se volně vyskytuje na zemském povrchu již od pramenního vývěru, přičemž přerušení její linie zemním valem nepatrného rozsahu nemůže mít za následek změnu charakteru povrchové vody na podzemní. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že se řádně vypořádal se všemi uplatněnými námitkami a odbornými vyjádřeními, když tyto ve svém rozhodnutí podrobně vyvrátil.
46. Rozsudkem ze dne 12. 4. 2018, č. j. 7 As 92/2018-29, Nejvyšší správní soud zrušil vpředu uvedený rozsudek krajského soudu ze dne 16. 1. 2018, č. j. 30 A 163/2016-152, ve znění jeho opravného usnesení, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dlužno přitom zdůraznit, že jediným důvodem k jeho zrušení byla skutečnost, že krajský soud nezohlednil změnu právního stavu, k níž v průběhu přezkumného soudního řízení došlo, konkrétně

skutečnost, že žalobkyně darovala v jeho průběhu předmětné pozemky Mgr. L. M., která tím vstoupila do jejích práv. Jinými hledisky, věcnou stránkou napadeného rozsudku, se Nejvyšší správní soud nezabýval.

47. To by mohlo být pro krajský soud signálem, že se po odstranění vytýkaného nedostatku (záměně účastníků řízení) již nemusí věci dále zabývat, když si o ní již jednou úsudek učinil. Tak tomu ale v projednávané věci nebylo. Krajský soud znovu celou věc přezkoumal na pozadí dalších stanovisek účastníků řízení a osoby zúčastněné na řízení, která uvedli po zrušení jeho rozsudku ze dne 16. 1. 2018 na dokreslení žalované věci. V časové posloupnosti se jednalo o následující stanoviska.
48. Žalovaný se vyjádřil k věci podáním ze dne 19. 3. 2019. V podstatě v něm konstatoval, že v ní jde o odborný střet dvou protichůdných znaleckých posudků, a sice znalce Ing. L. V. ze dne 30. 9. 2014, č. 34/2014, včetně dodatku, zpracovaného na žádost osoby zúčastněné na řízení, s posudkem Ing. P. P. č. 85, ze dne 11. 12. 2017, zpracovaného na žádost žalobkyně. Tak tomu ovšem není, neboť posudek Ing. P. byl vyhotoven až po skončení správního řízení, takže nebyl podkladem žalovaného rozhodnutí ve věci. Krom toho žalovaný zpochybňoval i odbornost Ing. P. P. k posouzení dané věci s tím, že jeho znaleckým odvětvím jsou rybářství a rybníkářství, čistota vody a případně vodní stavby, kdežto specializací Ing. V. je hydrologie podzemních a povrchových vod, jež je nejbližší posuzované problematice.
49. V dalším se žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že *„ve vodoprávním řízení v pochybnostech o tom, zda jde o vodní tok (ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona, ve znění pozdějších předpisů) vodoprávní úřad posuzuje pouze charakter vod, tj. médium či vodní masu, nikoliv i pozemek, po kterém voda teče. Za vodní tok se považují i ty úseky vodního toku, které jsou zakryty.“*
50. Osoba zúčastněná na řízení rovněž zpochybňovala ve svém vyjádření ze dne 25. 3. 2019 odborné zaměření znalce Ing. P. P. s tím, že otázku, zda se na pozemcích žalobkyně nachází vodní tok, je třeba posoudit z hlediska hydrologie. Ing. L. V. je soudní znalec v oboru vodní hospodářství se specializací hydrologie podzemních a povrchových vod a potvrzuje existenci vodního toku na pozemcích žalobkyně a zúčastněné strany. Jedině jeho znalecký posudek proto považuje za správný, neboť prý obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti. Včetně doložky znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku.
51. Osoba zúčastněná na řízení dále poukazovala na stavební úpravy zemního sklepa na pozemku žalobkyně v letech 1998-2008, a to s odkazem na znalecký posudek č. 774-54 88 Ing. S. ze dne 5.1.1989 k ocenění rodinného domu č.p. x v x. Na podporu svých tvrzení ohledně odtoku vody ze sklepa povrchovým korytem a jeho zatrubnění odkázala i na další listiny - znalecký posudek Ing. J. N. č. 164/07/1998 ze dne 18. 8. 1998, čestné prohlášení pí. D., čestné prohlášení pí. H. a vyjádření RNDr. M. P.. V další části svého vyjádření zpochybňovala závěry posudku zpracovaného Ing. P. P., a to v kontextu již zmíněného posudku znalce Ing. J. N..
52. Dodala, že v době, kdy se posuzovatelé a znalci dostali na pozemky žalobkyně, tak že již byly částečně upraveny (od r. 1997 došlo k částečným terénním úpravám a zatrubnění a k zahájení nepovolené přístavby rodinného domu čp. 10 ze severní strany a kanalizační přípojky).

53. A pokračovala s tím že: „*Jímací objekt je vybudován v místě někdejší studánky (pramenního vývěru). ... Zdroj vody si vybudovali v místě, které bylo pro takový účel nejvhodnější: jednoduchým technickým způsobem podchytili studánku, ze které vytékala voda neustále a pokračovala struhou, tak, aby dávala dost vody celý rok. K tomu jim stačilo vyhloubit v místě vývěru mělkou zemní jámu, a to částečně do země a částečně do svahu, a obezdít ji pískovcovými kvádry. Stačila hloubka 1,5 m s tím, že spodní prostor sloužil podobně jako u jiných pramenních jímek k zadržení případné napadávky z prostoru spár mezi kvádry (kvádry se kladly takzvaně „na sucho“) jako tzv. usazovací (sedimentační) část této pramenní jímky. Je těžké uvěřit tomu, že by jímacím objektem byla studna hluboká přes 3 m a jímala by tzv. tlakovou vodu vyvěrající ode dna s tím, že tato tlaková voda by ve studni stoupala nahoru přes vrstvu usazeného kalu o mocnosti 1,1 m, jak uvádí znalec. Takto vyvěrající voda by část kalu nepřetržitě udržovala ve vznosu, voda by se ve studni kalila a nedala by se pít. Hloubku jímacího objektu 1,5 m uvádí koneckonců i pan RNDr. S. a RNDr. B., a to pravděpodobně na základě jejich vlastních přímých měření.*“
54. V další části svého vyjádření se opět vrací s odkazy na předložené důkazní prostředky k uvedenému zdroji vody (studánce), jeho hloubce a vydatnosti, čištění, odvodu vody z ní. Podle osoby zúčastněné na řízení překrucuje znalec Ing. P. P. fakta, když se při hodnocení úseku studánka-sklep-vrba oba orgány veřejné správy zúčastněné na řízení ve svých závěrech o něm shodly (vodoprávní úřad Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a žalovaný). Neshoda mezi nimi je pouze v úseku od výtoku „*pod vrbou*“- val - vyústění ve strži, kdy podle žalovaného tato část splňuje definici vodního toku. Své vyjádření uzavřela s tím, že dva soudní znalci v oboru hydrologie (Ing. L. V.) a hydrogeologie (Ing. J. N.) se shodli ve svých znaleckých posudcích, že se jedná o studánku, ne studnu, a že se jedná o přírodní odvodňování území, a ne odběr vody ze studny, jak tvrdí Ing. P., který není soudním znalcem v oboru hydrologie ani hydrogeologie.
55. Žalobkyně se k věci vyjádřila znovu podáním ze dne 28. 3. 2019, v němž předně zkonstatovala právní úpravu pojmu vodní tok podle vodního zákona. Ke skutkovému stavu věci uvedla, že se nejedná o pramenní vývěr, ale o šachtovou studnu z kamene s podzemní vodou, jak vyplývá z vyjádření Mgr. M. P. ze dne 13. 12. 2017. Koryto na pozemku parc. č. x v kat. území x pak podle ní není koryto, které by vzniklo přirozeným působením tekoucích vod, ale bylo vytvořeno uměle Ing. S. H.. Zamokřenost pozemků v dané lokalitě byla vždy, když zvodnění svahů pozemků parc. č. x a č. x je způsobeno množstvím vody zasáklé ve vyšších partiích a následně na nich vyvěrající. Změny v úseku vrba – strž byly provedeny navážkou stavební suti a vyhloubením umělého koryty na poz. parc. č. x.
56. Názor, že se na pozemcích parc. č. x a č. x nenachází vodní tok, sdílí Povodí Labe, státní podnik, vodoprávní úřad Městského úřadu Jičín, RNDr. L. S., RNDr. M. P., RNDr. M. V. B. a Ing. P. P.. S názory těchto odborně způsobilých osob se žalovaný nevypořádal a v rozporu s ostatními zjištěnými skutečnostmi se přiklonil k posudku Ing. L. V..
57. Žalobkyně se k věci vyjádřila ještě podáním označeným jako replika k vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 25. 3. 2019. Vyjádřila se v něm k odbornosti Ing. P. P., což však bylo pro rozhodnutí v této věci nevýznamné. Znalecký posudek Ing. V. pak označila za neobjektivní, neboť vycházel pouze z tvrzení osoby zúčastněné na řízení a vyjadřuje se prý ke stavu věci, který ani objektivně nezjistil. K existenci vodních toků Ing. V. ve znaleckém posudku č. 34/2014 totiž tvrdí, že se jedná dokonce o tři vodní

toky, i když na parc. č. x a parc. č. x, kat. úz. x nikdy nebyl, nezkoumal studnu, sklep, z drenážního potrubí viděl pouze vývěr pod vrbou a svůj posudek postavil na nepravdivých podkladech osoby zúčastněné na řízení. Neexistenci vodních toků ve svých posudcích přitom postupně potvrdili hydrologové RNDr. B., RNDr. P. a RNDr. S., a správní orgány Povodí Labe, Obec Holín, vodoprávní úřad v Jičíně a Krajský úřad Královéhradeckého kraje. Žalobkyně tvrdí, že do dnešního dne Ing. V. neví, co se skrývá pod valem v přední části strže a proč se voda objevila v roce 2014 až na dně strže v místě, kde byl předtím upraven výtok pomocí naskládaných kamenných pískovcových kvádrů. Rovněž Ing. N. ani v jednom ze svých znaleckých posudků existenci žádného vodního toku na parc. č. x a parc. č. x, kat. úz. x nezjistil.

58. K polozapuštěnému mléčnému sklepu žalobkyně uvedla, že nebyl upraven žádným způsobem, jak tvrdí osoba zúčastněná na řízení. Betonová vana ve sklepe není, odtok vody, který osoba zúčastněná umísťuje na roh sklepa v něm také není, ke změně výšky sklepa nedošlo, ve sklepe je původní kamenná podlaha. Odmítá rovněž tvrzení, že Ing. N. ve znaleckém posudku č. 164/07/1998 na str. 2 popisuje velikost dvou odtoků povrchových vod na pozemcích žalobkyně. Žalobkyně odmítá čestné prohlášení zemřelé paní D. i čestné prohlášení paní H., když tyto osoby se na pozemku nepohybovaly, tím méně v blízkosti sklepa.
59. V další části svého vyjádření žalobkyně polemizuje s důkazními prostředky předloženými osobou zúčastněnou na řízení a shledává je pro rozhodnutí bezvýznamnými (viz str. tři až šest tohoto vyjádření). Zdůraznila přitom, že znalec Ing. N. v posudku z roku 2002 mluví o rozptýleném odtoku povrchových vod, nikoliv o vodním toku, že odtok vody mezi zemním sklepem a místem pod vrbou je podchycen drenážním potrubím, znalec Ing. V. prý neviděl ani studnu, ani sklep, podle znalce Ing. P. jde však o klasickou kopanou šachtovou studnu roubenou z kamene. Dodala, že téměř 70 let neměla potřebu vědět, zda se jedná o studnu nebo studánku, vody povrchové či podpovrchové. Vše podle ní započalo až v roce 2016, kdy započaly sousedské neshody.
60. Podle žalobkyně podzemní voda ze studny na parc. č. x, kat. úz. x odtéká podzemním drenážním systémem a z definice dle ust. § 2 odst. 2 vodního zákona dovozuje, že nadále zůstává podzemní vodou až do místa „pod vrbou“, kde vyvěrá na povrch. Teprve zde se mění na vodu povrchovou. Vodu tekoucí podzemním drenážním systémem proto nelze podle žalobkyně považovat za povrchovou vodu přechodně tekoucí zakrytým úsekem. Z definice vodního toku v ust. § 43 odst. 1 vodního zákona totiž plyne, že drenážní systém v úseku mezi studnou a jeho vyústěním při okraji parc. č. x, kat. úz. x nelze považovat za vodní tok. Žalovaný se nezabýval posudkem RNDr. B..
61. K důkazním návrhům osoby zúčastněné na řízení žalobkyně uváděla své verze. Krajský soud je však dále znovu dopodrobna rozvádět nebude, neboť účastníci řízení i osoba zúčastněná na řízení byli průběžně o jednotlivých jimi učiněných úkonech k věci informováni, takže jejich obsah znají.
62. Krajský soud poté ještě projednal věc s účastníky řízení a osobou zúčastněnou na řízení dne 16. 7. 2019. Všichni přitom setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Shodně konstatovali, že již v podstatě k věci nemají, co by dalšího uvedli a nenavrhovali provedení žádných dalších důkazů ve věci. Proto bylo přistoupeno k závěrečným návrhům. Zástupce žalobkyně v něm uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného považuje za vadné a chybné, když žalovaný zejména nedostatečně zohlednil znaky

vodního toku vymezené zákonem. Pověřený pracovník žalovaného závěrem uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za zákonné a správné, neboť se žalovaný definičními znaky vodního toku zabýval dostatečně. Navrhl proto zamítnutí žaloby. Osoba zúčastněná na řízení závěrem vyjádřila přesvědčení, že napadené rozhodnutí nebylo překvapivým a odkázala v souvislosti s tím na obsah odůvodnění správního orgánu I. stupně. Navrhovala rovněž žalobu zamítnout.

63. Poté krajský soud znovu přezkoumal žalované rozhodnutí ze dne 16. 9. 2016, č. j.: MMR-10660/2016-83/606. V jeho odůvodnění žalovaný nejdříve shrnul průběh řízení před prvoinstančním správním orgánem a konstatoval obsah prvoinstančního správního rozhodnutí. Dále popsal odvolací námitky, uvedl vyjádření žalobkyně k nim a poukázal na výsledky projednání věci dne 10. 8. 2016, kdy provedl ústní jednání spojené s místním šetřením, při němž pořídil i příslušnou fotodokumentaci. Zmínil, že při něm Mgr. L. M. předložila mimo jiné jako podklad pro rozhodnutí složku s názvem „*Důkazy, že v úseku od pramenního vývěru na pozemku parc. č. x, x v k. ú. x, se nenachází vodní tok*“, o jejímž obsahu se krajský soud zmínil již výše. Žalovaný specifikoval její obsah, listiny, v ní se nacházející, následovně:

- Kopie „*Vyjádření hydrogeologa k domnělému „vodnímu toku“ na pozemcích p. č. x, x a x v k. ú. x*“, vypracované RNDr. M. B., č. 1197/2000, odborná způsobilost: hydrogeologie, geologické práce – sanace, ze dne 29. 6. 2016, podle něhož je zdroj vody nacházející se na pozemku parc. č. x v kat. území x svým charakterem šachtovou studnou zděnou z kamenů, hlubokou cca 1,5 m, zakrytou kamennou klenbou, která je částečně zapuštěna do terénu. Stáří studny je zjevně větší než 100 let. Studna je opatřena přepadem (trubka), kterým voda odtéká pod úrovní zemského povrchu do přilehlého sklípku a dále podzemní drenáží až do místa při jižním okraji pozemku parc. č. x (pomístně nazváno „*pod vrbou*“), kde vyvěrá. Vodu proudící podzemním drenážním systémem na pozemcích p. č. x a x v k. ú. x, tj. od studny až po její vývěr v místě „*pod vrbou*“, je v souladu s vodním zákonem nutno považovat za vodu podzemní. V uvedeném úseku se tak nemůže jednat o vodní tok.
- Kopie výpisu z katastrálního úřadu Jičín z roku 1890, ve kterém je zaznamenána služebnost čerpání vody ze studně na dvoře domu č. p. x ve x.
- Kopie „*Hydrogeologické posouzení – vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, x, pozemky parc. č. x, x a x*“ vypracované RNDr. M. P. dne 31. 7. 2013, kterým Mgr. L. M. upozorňuje na pasáž, že u skrytých vývěrů, projevujících se zamokřením půdy, většinou dochází k jejich povrchovému nebo podpovrchovému odtoku půdními vrstvami, přičemž voda opět může zasáknout do zvodně. Zachyceným vývěrem tohoto zvodnění je pravděpodobně i „*studánka*“ na pozemku parc. č. x. Zdrojovou oblastí (hydrogeologickým povodím) je prostor převážně severně a severovýchodně od osy deprese, a autor podotýká, že toto bylo vypracováno na žádost odvolatelky.
- Kopie fotografií dokumentujících původní terén v průběhu rekonstrukce domu č. p. 85 v letech 2007 – 2010; terénní úpravy pozemku parc. č. x, k. ú. x (2007 – současnost); úpravy místa „*pod vrbou*“ – umělé vytváření koryta, úpravy břehů a dna – vytvoření stupňů (2013, 2016); úpravy před valem pro bezproblémové vtékání vody pod val (vytvořen pouze jeden vtok namísto více dřívějších); val, který nebyl zbudován na kamenném podsypu, jak je uvedeno v dodatku č. 1 ze dne 5. 11. 2015 ke znaleckému posudku č. 34/2014, nýbrž jsou zde vidět prkna, suť a škvárovky (zahazují se posečenou,

suchou trávou a nechává se zarůst trávou); strž, ve které došlo k záměrnému posunutí místa výtoku.

- Kopie interního sdělení státního podniku Povodí Labe ze dne 27. 6. 2016, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že dne 4. 5. 2016 byla zjištěna existence přírodního průlehu v úseku nad nemovitostí č. p. x. V navazujícím úseku pod nemovitostí č. p. x byla zjištěna existence přírodní strže. U nemovitosti č. p. x je koryto nepovoleně zasypáno stavební sutí. Ve spodní části strže byl zaznamenán trvalý průtok vody.
- Kopie zápisu o provedení vodoprávního dozoru ze dne 2. 8. 2013, ze kterého dle Mgr. L. M. vyplývá, že odvolatelka snížila terén a tím převedla vodu z přilehlé nízké malé skruže pod místo „pod vrbou“.

64. Žalovaný zmínil v odůvodnění napadeného rozhodnutí i další podklady, předložené mu účastníky řízení a orgány veřejné správy. Po této sumarizaci dosavadního průběhu řízení a shromážděných podkladů pro rozhodnutí přistoupil žalovaný k právnímu hodnocení dané věci. To fakticky začíná až na straně desáté uprostřed a pokračuje dále takto (tučně jsou vyznačeny úvahy žalovaného o věci):

„Ministerstvo zemědělství s ohledem na shora uvedená posouzení a na morfologii terénu (svažité terén – údolí – s charakterem pramenní oblasti) má za to, že se na pozemku parc. č. x v k. ú. x nachází přirozený vývěr podzemní vody na zemský povrch. Místem vývěru se ve smyslu vodního zákona podzemní vody stávají vodami povrchovými. Skutečnost, že se zde jedná o pramennou oblast s kopcovitým terénem, a že studánka a sklep souvisí se stavbou zemědělské usedlosti cca od roku 1850, kdy pro účely domácnosti i chovu zemědělských zvířat zde byla zachycena mělká podpovrchová zvodeň, nepopírá ani sama Mgr. L. M. (viz složka 3 a foto 1 k odvolání).

Ministerstvo zemědělství se tak ztotožňuje s úvahou Krajského úřadu uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to, že v úseku od pramenního vývěru na pozemku p. č. x v k. ú. x po vyústění zatrubněné části na hranici pozemků p. č. x a x v k. ú. x (pomístně nazváno „pod vrbou“) protéká voda přechodně zakrytými úseky, tj. kovovým potrubím propojující pramenní vývěr se sklepem, sklepním prostorem a potrubím o profilu cca 100 mm a délky cca 24 m; je zde zajištěn celoroční průtok a pohyb vody je vlastním spádem. Dále sdílí názor s tím, že voda od místa „pod vrbou“ po zemní val (pozemek parc. č. x, k. ú. x) je vedena otevřeným korytem, a že voda nacházející se na těchto pozemcích má statut vod povrchových. Avšak již se neztotožňuje s názorem, že voda zemním valem prosakuje - má v tomto úseku charakter podzemní vody a nejedná se tak o vodní tok, neboť vodní toky jsou vzájemně navazující rozsáhlou sítí vodních toků, bez předpokladu přerušení linie vodního toku (v daném případě je tato linie jednoznačně přerušena zemním valem, pod kterým voda prosakuje do strže, kde vyvěrá na povrch a dále tvoří vodní tok).

Ministerstvo zemědělství, s přihlédnutím k přiloženému dodatku č. 1 ze dne 5. 11. 2015 ke znaleckému posudku č. 34/2014 a k provedenému místnímu šetření, má za to, že voda pod zemským povrchem (pod zemním valem) protéká volně a vlastním spádem v dutinách vytvořených soustavou navrstvených úlomků pískovcových kvádrů (nikoliv prosakuje). Před zemním valem nedochází k akumulaci vody a ani k jejímu rozlévání po okolních pozemcích. Voda pak soustředěně vytéká do strže (do vodního toku, IDVT 14001470), tudíž tímto místem vodní masa kontinuálně proudí a vytváří tak související síť vodních toků. Tím pádem je v dostatečné míře naplněna definice vodního toku, neboť se má za to, že se jedná o vodu v úseku přechodně tekoucí přirozenými dutinami pod zemským povrchem.

Správce povodí, tj. Povodí Labe, státní podnik, k uvedenému dne 28.08.2015 vydal sdělení, ve kterém uvedl, že existence vodního toku na pozemcích parc. č. x a x k. ú. x není zcela jednoznačně vyjasněna, přesto je zřejmé že základní zdrojnicí vodního toku je studánka umístěna na pozemku p. č. x, k. ú. x a mezi studánkou a zjištěným místem počátku soustředěného odtoku (v patě zemního valu) může jít o vody povrchové tekoucí přechodně zakrytým úsekem.

Vzhledem k tomu, že lze pramenní vývěr na pozemku p. č. x v k. ú. x považovat za zdroj vody, která pak teče vlastním spádem trvale či po převažující část roku v úseku zakrytém, otevřeném i přechodně tekoucím přirozenými dutinami pod zemským povrchem, je možné pokládat tuto vodu za vodní tok ve smyslu vodního zákona.“(-)

Ministerstvo zemědělství s ohledem na všechny předložené podklady a na vlastní rekognoskaci terénu zhodnotilo, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a s přihlédnutím k zásadě procesní ekonomie zakotvené v ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu, rozhodlo tak, jak je ve výrokové části rozhodnutí uvedeno.“

65. Z výše uvedeného je zřejmé (zvýrazněno tučně), že se žalovaný ztotožnil s popisem místa - úseku od zdroje vody na parc. č. x až po zemní val na parc. č. x v kat. území x, jak je posoudil prvoinstanční správní orgán (viz strana 10. dole žalovaného rozhodnutí). Neztotožnil se však s jeho názorem, že voda zemním valem prosakuje, že má v tomto úseku charakter podzemní vody a nejde proto o vodní tok. Jeho existenci tak žalovaný spojuje právě s tím, že voda pod zemním valem protéká volně a vlastním spádem mezi navrstvenými úlomky pískovcových kvádrů, v důsledku čehož před valem nedochází k akumulaci vody a k jejímu rozlivu. Tuto úvahu o existenci vodního toku završil tím, že lze „*pramenní vývěr na pozemku p. č. x v k. ú. x považovat za zdroj vody, která pak teče vlastním spádem trvale či po převažující část roku v úseku zakrytém, otevřeném i přechodně tekoucím přirozenými dutinami pod zemským povrchem, je možné pokládat tuto vodu za vodní tok ve smyslu vodního zákona*“ (viz str. 11 třetí odstavce odůvodnění žalovaného rozhodnutí). Závěr takového odůvodnění rozhodnutí má ale krajský soud za zcela nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.
66. Žalovaný opřel své rozhodnutí o ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona, podle něhož jsou „*vodní toky povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převažující část roku, a to včetně vod v nich uměle vzdutých. Jejich součástí jsou i vody ve slepých ramenech a v úsecích přechodně tekoucích přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky*“. Prvořadým úkolem pro rozhodující správní orgán podle tohoto zákonného ustanovení je tedy vyjasnění si „*povahy vody*“, která má vodní tok tvořit. Podle citovaného ustanovení to musí být voda povrchová. Žalovaný se v tomto směru sice odkazoval na straně deváté odůvodnění žalovaného rozhodnutí na ustanovení § 2 odst. 1 vodního zákona, podle něhož jsou povrchovými vodami vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu, přičemž tento charakter neztrácejí, protékají-li přechodně zakrytými úseky nebo přirozenými dutinami pod zemským povrchem, nicméně z odůvodnění jeho rozhodnutí nelze onen prvotně přirozený a samovolný výskyt těchto vod na zemském povrchu zjistit. Na straně deváté v šestém odstavci odůvodnění rozhodnutí žalovaný sice uvádí, že se touto otázkou zabýval a zjistil, že se žalobkyně odkazuje na vyjádření hydrologa, podle něhož je nutno vodu ze šachtové studny považovat za podzemní vodu, že se nejedná o zachycený pramenní vývěr a že podle znaleckého posudku Ing. L. V. je na předmětném pozemku umístěn jímací objekt podzemních vod charakteru pramenní jímky, kterou byl před desítkami let podchycen

pramenní vývěr vytékající z paty přírodního pískovcového svahu. Rovněž v této souvislosti zmiňuje i hydrogeologické posouzení – vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, vypracované RNDr. M. P. ze dne 31. 7. 2013, jakož i vyjádření Městského úřadu v Jičíně. Jaké z těchto dokumentů a dalších podkladů ale vyvodil závěry pro své rozhodnutí, že se jedná o povrchové vody, to se již z rozhodnutí žalované nelze dozvědět.

67. Jeho povšechné a obecné konstatování, že „s ohledem na shora uvedená posouzení a na morfologii terénu (svažité terén – údolí – s charakterem pramenní oblasti) má za to, že se na pozemku parc. č. x v k. ú. x nachází přirozený vývěr podzemní vody na zemský povrch“, je totiž zcela nepřezkoumatelné. Takový postup je v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, podle něhož se v odůvodnění uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
68. V průběhu řízení byla snesena k této otázce řada podkladů, od znaleckých posudků, stanovisek či vyjádření osob, které s danou problematikou zacházejí nebo se s daným případem nějakým způsobem setkali. Z uvedeného a obsahu správního spisu plyne, že se vykristlizovaly dva názorové směry k předmětu řízení. Jednak závěr, že se nejedná o vodní tok, k němuž se kloní např. vodoprávní úřad Městského úřadu v Jičíně, Povodí Labe, státní podnik, RNDr. M. P., RNDr. M. B. přičemž na podporu tohoto závěru je ve správním spisu ještě celá řada listin. S těmi všemi se však žalovaný v jejich úplnosti, ale s některými vůbec (např. s vyjádřením k vodnímu toku RNDr. M. B.) nevyrovnal. Neosvětlil, proč vzal za základ svého rozhodnutí právě znalecký posudek č. 34/2014 ze dne 30. 9. 2014, vypracovaný znalcem Ing. L. V., v čem byl jeho posudek včetně dodatku přesvědčivý na rozdíl od jiných soustředěných důkazních prostředků, na které žalobkyně výslovně poukazovala. Žalovaný tak například sice v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že žalobkyně mu předložila při ústním jednání spojeném s místním šetřením dvě složky dokladů k provedení důkazů a jejich seznam také v odůvodnění žalovaného rozhodnutí vypočítává, tím to ale skončilo. Jinými slovy, podklady rozhodnutí mezi sebou vzájemně nekonfrontoval a na základě toho neuvedl, které z nich považuje za správné a proč. Přitom podle znalce RNDr. M. B. zdroj údajného vodního toku nesplňuje kritérium povrchové vody, a tudíž již jen z tohoto důvodu nelze mluvit o vodě nacházející se v drenážním potrubí, sklípku a spojovací trubce mezi ním a studnou jako o vodním toku. Tato zásadní otázka tak zůstala ze strany žalovaného neobjasněna, ačkoliv jde o otázku zásadní při rozhodování o vodním toku.
69. K uvedenému postupu žalovaného tak nezbyvá, než dodat, že se víceméně soustředil na pouhý popis podkladů pro rozhodnutí a neuvedl, jakým způsobem je hodnotil, jaký jim přikládal význam pro rozhodnutí ve věci. Žalovaný se nevypořádal s návrhy a námitkami žalobkyně a s jejími obsáhlými vyjádřeními k podkladům rozhodnutí. Respektive neuvedl, proč neprovedl – nepřihlédl k důkazům žalobkyně (tehdy účastníci správního řízení) navrhaným. Neodůvodnil rovněž, proč se přiklonil k závěrům znalce Ing. L. V., podle něhož se v předmětném prostoru o vodní tok jedná.
70. Věcnému projednání žaloby nebránila námitka žalovaného, podle níž žalobkyně neuplatnila včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, žalobní petit ve formě, která by krajskému soudu podle s.ř.s. vůbec umožňovala v přezkumném soudním řízení

přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí. Krajský soud považuje takovou námitku za přehnaně formalistickou, když již jen ze skutečnosti, že žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podána byla, jasně plyne, že žalobkyně má zájem na odstranění žalovaného rozhodnutí, tedy na jeho zrušení. Krajský soud by ostatně ani nemohl takovou žalobu odmítnout, jak žalovaný navrhoval, bez toho, aniž by dříve žalobkyni vyzval k odstranění tohoto nedostatku žaloby. To však činit nemusel, neboť na základě vyjádření žalovaného k žalobě opravila žalobkyně žalobní petit sama.

71. Vzhledem k výše uvedenému proto krajskému soudu nezbylo, než žalované rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušit, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Současně vyslovil podle § 78 odst. 4 s.ř.s., že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude správní orgán vázán právním názorem, který krajský soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (viz § 78 odst. 5 s.ř.s.). Odstraní proto vytýkané nedostatky ve světle předestřených závěrů v tomto rozsudku. Vypořádá se tedy především s otázkou, zda voda odtékající ze zdroje na pozemku parc. č. x je vodou povrchovou či podzemní, když především podle znalce RNDr. M. B. tato sama o sobě nevyvěrá na zemský povrch (na rozdíl od jiných tuto skutečnost prokazoval zkouškou), a podle výsledků tohoto zkoumání znovu osvětlí i povahu dalšího úseku, jímž se tato voda dostává až do místa zvaného „*pod vrbou*“.

VI. Náklady řízení

72. Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V přezkoumávané věci jde o náklady vynaložené jednak před krajským soudem, jednak před Nejvyšším správním soudem, přičemž tyto se nepřiznávají podle dílčích úspěchů před jednotlivými soudy, nýbrž podle konečného výsledku. Protože žalobkyně měla nakonec úspěch ve věci, má právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v řízení před oběma uvedenými soudy.
73. Její důvodně vynaložené náklady soudního řízení před krajským soudem do doby vydání rozsudku ze dne 16. 1. 2018, č. j. 30 A 163/2016-152 (následně zrušeného Nejvyšším správním soudem), spočívaly v náhradě soudního poplatku 3.000,-Kč, odměně advokáta za tři úkony právní služby při zastupování (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby soudu a účast při jednání soudu - § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.) po 3.100,-Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 cit. vyhl.), celkem 9.300,-Kč) a náhradě hotových výdajů za tři úkony po 300,-Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), tedy celkem 900,-Kč, v náhradě cestovních výdajů za cestu osobním automobilem ze sídla advokáta k procesnímu soudu a zpět ve výši 697,-Kč (Nová Paka - Hradec Králové a zpět 106 km - § 13 odst. 1 cit. vyhl) a v náhradě za promeškaný čas v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši 400,-Kč (čtyři půlhodiny na cestu po 100,-Kč - § 14 odst. 3 cit. vyhl.). Náhrada nákladů řízení bez daně z přidané hodnoty by tak činila dohromady 14.297,-Kč. Protože je ale JUDr. Jaroslava Ježková plátcem daně z přidané hodnoty, byla k uvedené částce podle § 57 odst. 2 a § 35 s.ř.s. ještě připočtena i výše této daně z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů ve výši 2.372,-Kč, takže celková náhrada nákladů řízení činila **16.669,-Kč**. Zástupkyni žalobkyně nebyla přiznána odměna za „*vyjádření*“, čímž měla zřejmě na mysli vyjádření ze dne 21. 3. 2017. To bylo sice jakousi replikou k vyjádření žalovaného, ale především návrhem na změnu

petitu žaloby. Vzhledem k tomu krajský soud žalobkyni za tento úkon náhradu nákladů řízení nepřiznal.

74. V řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem učinila zástupkyně žalobkyně jeden úkon (vyjádření ze dne 29. 3. 2018 ke kasační stížnosti - § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb.), za který jí přísluší odměna ve výši 3.100,- Kč (§ 9 odst. 4 písm. d/ ve spojení s § 7 cit. vyhl.), celkem 9.300,-Kč) a náhrada hotových výdajů ve výši 300,-Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), tedy celkem 3. 400,-Kč, s DPH **4.114,-Kč**.
75. Po řízení o kasační stížnosti projednal krajský soud žalobu ještě při jednání dne 16. 7. 2019, jehož se zástupkyně žalobkyně zúčastnila. Za tuto účast jí přísluší odměna (§ 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.) ve výši 3.100,-Kč (§ 9 odst. 4 písm. g/ ve spojení s § 7 cit. vyhl.), náhrada hotových výdajů 300,-Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), náhrada cestovních výdajů za cestu osobním automobilem ze sídla advokáta k procesnímu soudu a zpět ve výši 697,-Kč (Nová Paka - Hradec Králové a zpět 106 km - § 13 odst. 1 cit. vyhl.) a náhrada za promeškaný čas v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši 400,-Kč (čtyři půlhodiny na cestu po 100,-Kč - § 14 odst. 3 cit. vyhl.). Náhrada nákladů řízení bez daně z přidané hodnoty by tak činila dohromady 4.497,-Kč, s DPH **5.441,-Kč**.
76. Krajský soud nevyhověl požadavkům na náhradu nákladů řízení za účast při jednání krajského soudu dne 5. 3. 2019, když to bylo odročeno z toho důvodu, že i žalobkyně při něm předložila k věci obsáhlý svazek dokumentace, na kterou by nebylo možno v tu chvíli vzhledem k jejímu rozsahu ze strany přítomných účastníků jednání reagovat. Dále nepřiznal žalobkyni ani náhradu nákladů za vyjádření ze dne 28. 3. 2019 a ze dne 24. 6. 2019, když jejich vyhotovení bylo zcela na její vůli a krom toho nevnesla do věci nic nového.
77. Žalobkyni tak byly přiznány náklady řízení **v celkové výši 26.224,-Kč**. Tyto náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku č. II tohoto rozsudku zástupkyni žalobkyně, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1 o.s.ř.).
78. Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Žádné takové náklady osobě zúčastněné na řízení nevznikly (viz III. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (ustanovení § 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. července 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu